

Love ikke støyfri sone



Nytilsatt sjefredaktør i Psykologtidsskriftet, Katharine C. Williams, vil gjenreise tidsskriftet som vitenskapelig publiseringskanal.

Hun vil ha mer vitenskap og fagformidling, men lover ikke et tidsskrift som aldri vil skape støy.

TEKST:

Per Halvorsen

FOTO:

Nora Skjerdingsstad

PUBLISERT 5. juni 2020

Tilsettingen er en drøy uke gammel. Katharine Cecilia Williams (f. 1972) endte opp som den foretrukne av tre aktuelle kandidater til å overta jobben som sjefredaktør i Tidsskrift for Norsk psykologforening. Bestillingen, slik den blant annet fremgår av tidsskriftets reviderte formålsparagraf, samsvarer med det hun selv brenner for; at fagformidling og vitenskapelig publisering skal være ryggraden i Psykologtidsskriftets redaksjonelle linje.

– Jeg vil relansere Psykologtidsskriftet som publiseringskanal for vitenskapelige artikler, sier hun, men medgir at det kan bli en utfordring:

«Jeg vil relansere

Psykologtidsskriftet som

publiseringskanal for vitenskapelige artikler»

Katharine C. Williams

– Per i dag har tidsskriftet registrert et rekordlavt antall publiseringspoeng. Å ta tidsskriftet derfra til at vitenskapelige artikler skal være ryggrad, er ikke gjort over natten.

Mer attraktivt for forskerne

Hun har vært redaktør i psykologiredaksjonen i Gyldendal Akademisk og psykologspesialist på Gaustad og ved Lovisenberg distriktpsikiatriske senter. De siste 12 månedene utviklingssjef i det tyske testselskapet Hogrefe. Hun er spesialist både i klinisk arbeidspsykologi og organisasjonspsykologi, har en doktorgrad om hørselstap og mestring i arbeidslivet fra 2015 og er forfatter av to bøker om utfordringer knyttet til hørselstap. Hun sier hun brenner for publisering.

– *Hvordan vil du øke tilfanget av vitenskapelige artikler? Det står jo ikke en kø av folk og venter på å bli publisert. Og skal man komme noe sted som forsker her i verden, er det vel publisering på engelsk som gjelder?*

– Vi må gjøre det mer attraktivt for forskerne å publisere i tidsskriftet.

Psykologtidsskriftet har det beste utgangspunktet fordi klinikknær forskning er et høyt ideal. Tidsskriftet når ut til alle psykologer. Du kan publisere i et anerkjent internasjonalt tidsskrift, men da vil fortsatt få psykologer i Norge vite om det. Og det gir jo ingen mening at du har gjort fantastisk forskning som ingen kjenner til.

– Jeg må nok banke på noen dører, jobbe med nettverket blant forskerne, sier hun.

«Jeg må nok banke på noen dører, jobbe med nettverket blant forskerne»

Katharine C. Williams

Få ferdigtygde svar

Skal tidsskriftet også publisere på engelsk? Og hva med dynamikken mellom nett og papir? Hva slags saker skal stå hvor?

Spørsmålene er mange, Williams har få ferdigtygde svar. En diskusjonsmettet høst venter på henne når hun stiller på jobb fra 1. september.

Hun understreker at alt som handler om indeksering og registrering i databaser er viktig for å gjøre det attraktivt for forskere å publisere i Psykologtidsskriftet.

– Tidsskriftet må gjøre omstillinger for å sikre at publisering hos oss fortsetter å generere publiseringspoeng, sier hun.

– *Er du sikker på at det er mer vitenskap leserne vil ha?*

– Da jeg var nyutdannet i 2000, bestod tidsskriftet nesten bare av fagartikler. Det var ekstremt nyttig. Jeg tror mange vil ha mer vitenskap, men ikke bare det. Mye fagstoff som psykologer trenger, kan ikke finne plass i en fagartikkel. Derfor er det et privilegium å ha journalister i redaksjonen som kan løfte fram slikt stoff.

Hisset seg ikke opp

– *Så du vil ikke tilbake til «gamle dager»?*

– Jeg synes det er spennende at Psykologtidsskriftet også går ut i felten og avslører ting som det blir debatt om. Journalistikk er under stort press i verdenssamfunnet. «Fake news» er blitt et uttrykk for å karakterisere informasjon man er uenig i. Hvis vi ikke skal ha journalistikk bare fordi folk ikke liker det vi skriver om, vil det være forferdelig, sier hun.

Hun sier hun ved flere anledninger har vært forundret over støynivået i kjølvannet av saker Psykologtidsskriftet har satt på trykk.

– Noen av de sakene som har skapt mest debatt i tidsskriftet det siste året, er ikke de sakene jeg personlig har hisset meg mest opp over. Sannsynligheten for at det også i framtiden kommer på trykk saker som vil bli diskutert, er hundre prosent. Jeg er forberedt på å stå i støy. Det må ikke bli et mål i seg selv ikke å skape støy, sier hun.

Ramsalt kritikk

Det er en u-sving hun tar, når hun nå vender tilbake til redaksjonslokalene på Grev Wedels plass. I halvannet år, frem til januar 2015 var hun deltidstilsatt som fagredaktør. Åtte måneder etter at hun lukket døren etter seg, smalt hun til i Psykologtidsskriftets spalter med innlegget: [På tide med tidsskriftkontrollen, sjefredaktør?](#)

– Jeg har alltid vært opptatt av hvilken rolle tidsskriftet skal ha for profesjonen. Det var jeg opptatt av som fagredaktør, og det er jeg opptatt av nå. Det som dessverre skjedde i 2014, var at jeg erkjente at tidsskriftet beveget seg bort fra muligheten til å fungere fullt ut som et fagtidsskrift. Men jeg aksepterte arbeidsgivers styringsrett og sa opp min stilling.

«Vi skal være episenteret for psykologifaget.»

Katharine C. Williams

– *Du kom med ganske ramsalt kritikk både av den redaksjonelle linjen og enkeltsaker. Hvilke utfordringer gir det deg når du nå vender tilbake?*

– Det kommer til å bli utfordrende. Men nå er det kommet en ny formålsparagraf som samsvarer med mye av det jeg selv var engasjert i da jeg skrev innlegget du refererer til, en formålsparagraf som jeg har oppfattet at redaksjonen stiller seg bak. Når jeg møter

redaksjonen, er det viktig å snakke om det som skjedde den gangen; sjekke ut de ulike oppfatningene av historien, sier hun.

Episenter

– *Hvorfor er tidsskriftet viktig for profesjonen?*

– Psykologer har et stort ansvar i kraft av det mandatet samfunnet har gitt dem som profesjon. I de tyve årene jeg har vært psykolog, er det liten tvil om at kravene til psykologer har økt. Krav til hvor mange behandlinger som må gjøres i løpet av så og så kort tid, til rapportering og metodebruk, til å følge opp pårørende, gjøre selvmordsvurderinger etc. Psykologene skal være skjerpa til enhver tid, være faglig oppdatert, drive evidensbasert. Og da skal de slippe å basere seg på Google. De trenger Psykologtidsskriftet. Vi skal være episenteret for psykologifaget.

– Det er i det episenteret jeg vil være.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 57, nummer 7, 2020, side

TEKST:

Per Halvorsen, journalist

FOTO:

Nora Skjerdingsstad, redaksjonssekretær